

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кд 48/2026
10.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због два кривична дела изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 1. Кривичног законика, одлучујући о предлогу председника већа - судије Вишег суда у Краљеву Кж1 16/26 од 03.02.2026. године, за преношење надлежности на други стварно надлежан суд, у седници већа одржаној дана 10.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, предлог председника већа - судије Вишег суда у Краљеву Кж1 16/26 од 03.02.2026. године да се одреди други стварно надлежан суд за одлучивање у кривичном поступку против окривљеног АА, због два кривична дела изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 1. Кривичног законика, по жалбама на пресуду Основног суда у Краљеву К 122/23 од 17.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К 122/23 од 17.10.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења једног кривичног дела изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 1. КЗ у односу на оштећеног приватног тужиоца ББ и једног кривичног дела изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 1. КЗ, у односу на оштећену приватну тужиљу ВВ, за која кривична дела му су му изречене новчане казне у износу од по 50.000,00 динара и осуђен је јединствену новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 30 дана по правноснажности пресуде, а уколико у остављеном року не плати новчану казну иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне заменити једним даном казне затвора. Окривљени је обавезан да плати 5.000,00 динара на име судског паушала, као и приватним тужиоцима, као солидарним повериоцима, трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем. Истом пресудом, окривљени АА је на основу члана 423. тачка 2. ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио једно кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, у односу на оштећеног приватног тужиоца ББ и једно кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, у односу на оштећену приватну тужиљу ВВ. Истом пресудом окривљени ГГ је на основу члана 423. тачка 2. ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио једно кривично дело изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 1. КЗ, у односу на оштећеног приватног тужиоца ББ и једног кривичног дела

изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 1. КЗ у односу на оштећену приватну тужиљу ВВ у стицају са кривичним делом увреда из члана 170. став 1. КЗ у односу на оштећену приватну тужиљу ВВ. Приватни тужиоци ББ и ВВ, обавезани су да као солидарни дужници плате окривљеном ГГ трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, а на основу члана 258. ЗКП упућени да имовинскоправни захтев остваре у парничном поступку.

Председник већа - судија Вишег суда у Краљеву поднео је Врховном суду предлог Кж1 16/26 од 03.02.2026. године, да се, у смислу члана 33. ЗКП, ради одлучивања о жалбама на пресуду Основног суда у Краљеву К 122/23 од 17.101.2025. године, одреди други стварно надлежан суд са подручја Апелационог суда у Крагујевцу.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета, са предлогом председника већа - судије Вишег суда у Краљеву, па је нашао да је предлог неоснован.

Према одредби члана 23. став 1 ЗКП месно је надлежан, по правилу, суд на чијем подручју је кривично дело извршено или покушано, а одредбом члана 33. ЗКП прописано је да се за вођење кривичног поступка може одредити други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако постоје други важни разлози.

У предлогу за преношење месне надлежности, наводи се да је окривљени АА отац судије Вишег суда у Краљеву, ДД, која поступа у кривичној материји као судија у првом степену и члан већа у другом степену, као и да у кривичној материји у Вишем суду у Краљеву поступа троје судија, те наведена судија у конкретном случају не би могла да поступа јер је ћерка окривљеног, а поред тога се доводи у питање и пристрасност осталих судија и то како кривичног одељења, тако и судија који поступају у грађанској материји, а чије ангажовање би у конкретној ситуацији било неопходно, на који начин се доводи у сумњу непристрасност суда.

По оцени Врховног суда, наведене околности саме за себе, у одсуству других релевантних околности, не представљају важне, а ни довољне и очигледне разлоге за преношење месне надлежности у смислу одредбе члана 33.ЗКП, нити те околности треба да буду од било каквог утицаја на предметни кривични поступак.

Поред тога, постојање сумње у непристрасно и правично суђење може евентуално бити разлог за изузеће поступајућег судије (члан 37. став 2. ЗКП), односно поступајући судија уколико сматра да стоје разлози у смислу члана 37. став 2. ЗКП, има могућност да у смислу члана 38. ЗКП, обавести о томе председника суда и тражи своје изузеће.

Како ни из навода предлога, а ни из списка предмета не произлази постојање разлога процесне целисходности, нити других важних разлога у смислу одредбе члана 33. ЗКП, који би у конкретном случају оправдали преношење месне надлежности у предметној кривичној ствари на други стварно надлежни суд, то је Врховни суд, поступајући на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова и применом одредбе члана 33. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић